

ΙΕΡΑΞ ΟΦΙΟΦΑΓΟΣ.

Τὸ παράδοξον τοῦτο πτηνόν, μὲ γεράνον
μηρία καὶ μὲ κεφαλὴν αἰετοῦ, κατοικεῖ τὰς
νοτίους χώρας τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ παρουσία τῆς
εἰς τὰ μέρη ἐκείνα ὀφείλει μεγάλως τοὺς ἐντο-
πίους· καθότι εἰς αὐτὸν εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὴν
ἐξολόθρευσιν πολυαρίθμων ἐντόμων καὶ ἑρπετῶν,
ὁ πληθυσμὸς τῶν ὁποίων, εἰς δὲν ὀλιγοστεύοντο
τοιουτοτρόπως, ἤθελεν εἶσθαι συμφορὰ δεινο-
τάτη. Τέσσαρα ὀνόματα ἐδόθησαν εἰς τὸ πτη-
νὸν τοῦτο,—Γραμματεὺς, Μηνυτής, Τοξότης,
καὶ Ὀφιοφάγος. Ἀλλὰ μόνον τὸ τελευταῖον
ἐμφαίνει ἀληθῶς τὰς ἐξελίξεις αὐτοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ
τρία εἶναι φαντασιώδεις ὀνομασίες. Τὸ μὲν
πρῶτον παράγεται ἀπὸ τινος νομιζομένης ὁμοιό-
τητα τῶν εἰς τὸ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
κρεμασμένων πτερῶν μὲ κονδύλιον ἐμπληγμένον εἰς
τὸ αὐτίον γραφέως· τὸ δεύτερον ἀναφέρεται εἰς
τῶν βημάτων αὐτοῦ τὴν ταχύτητα· τὸ δὲ τρίτον
εἰς μίαν συνήθειαν τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ῥίπτῃ
ἄχνη μὲ τὸ ῥάμφος του κατὰ τρόπον, ὅστις
ὁπωποῦν ὁμοιάζει βέλος τοξευόμενον. Εἰς τὴν
γλώσσάν μας, Ἰέραξ Ὀφιοφάγος ἤθελεν εἶσθαι
ἴσως ἢ προτιμότερα ὀνομασία.

Ἀνῆκει δὲ ὁ Ὀφιοφάγος εἰς τὴν κλάσιν τῶν
ἀρπακτικῶν πτηνῶν, καὶ τάσσεται ἀπὸ τοὺς

φυσικοὺς μεταξὺ γυλῶν καὶ αἰετῶν. Ὡς ἄλλα εὐ-
μεγέθη ἀρπακτικά πτηνά, κατασκευάζουν τὰς
φωλεὰς τῶν οἱ Ὀφιοφάγοι ἐπάνω εἰς τὰς κορυ-
φὰς τῶν ὑψηλοτάτων δένδρων. Τὴν τροφήν
αὐτῶν ζητοῦν καὶ εἰς τὰς ξηρὰς ἄμους καὶ εἰς τὰ
νοσώδη ἔλη. Εἰς ἐκείνας μὲν εὐρίσκουν ὄφεις καὶ
σαύρας· εἰς ταῦτα δὲ χελῶνας καὶ μεγάλα ἔντομα.
Ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον θανατόνουν, εἶναι
περιεργότατος· διότι πάντοτε φονεύουν τὸ θή-
ρευμά των πρὶν τὸ καταπίωσιν. Εἴτε ὄφιν εἴτε
χελῶνιν ἀπαντήσῃ ὁ Ὀφιοφάγος, δὲν λείπει
ποτὲ νὰ κατασυντρίψῃ αὐτὸν μὲ τὸν πόδα του·
κτυπᾷ δὲ μὲ τόσῃ ἐπιτηδειότητι καὶ βίαν, ὥστε
ὄφεις ὑπὲρ τὸν ἑνα δάκτυλον τὴν διάμετρον
σπανιώτατα ἐπιζοῦν μετὰ τὴν πρώτην πληγὴν.
Κάποτε ὅμως τυχαίνει ὄφιν ἀρκετὰ μέγας νὰ
κάμῃ πολυχρόνιον ἀντίστασιν· τοῦτον ἀρπάζει
ὁ Ὀφιοφάγος μὲ τὸ ῥάμφος του, καὶ πετᾷ ὑψη-
λότατα· ἔπειτα δὲ, ἀφίνων αὐτὸν, τὸν ἀκολουθεῖ
μὲ θανασιαν ταχύτητα ἐνῷ καταβαίνει, ὥστε
νὰ εὐρεθῇ παρὼν νὰ τὸν κτυπήσῃ, εὐθὺς ἀφού
πέσῃ ἀναίσθητος καταγῆς.

Τὰς φωλεὰς τῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι μεγαλώτα-
ται, κατασκευάζουν ὁμοῦ καὶ οἱ δύο γονεῖς· ἡ
δὲ μήτηρ γεννᾷ ὡς ἐπιτοπολὺ δύο αὐγά. Πρὸ

τῶν συνδυασμῶν ἔχουν οἱ ἄρρενες συναλλήλως τὰς πλέον πεισματώδεις μάχας. Ἐν γένει τὰ πτηνὰ ταῦτα δὲν δείχνουν καμμίαν ἀγριότητα, καὶ ἡμερόνονται δ' εὐκόλως. Εἰς χώρας ὅπου πλεονάζαν ἐρπετὰ, καθιζάνονται, ὡς προελέχθη, χρησιμώτατοι διὰ τὰς φυσικὰς τῶν ἔξεις· ὅθεν καὶ οἱ Γάλλοι ἐπροσπάθησαν νὰ συστήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς τῆς Γουαδελούπης ἢ Μαρτινίκης ἀποικίας τῶν.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΒΡΕΦΟΥΣ.

Ἡ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ἐνὸς βρέφους εἶναι καὶ λέγεται καλὴ, ὅταν ἡ μήτηρ ἐξεύρῃ νὰ τὸ περιθάλλῃ, δίδουσα εἰς αὐτὸ τὸ γάλα εἰς τακτικὰς ὥρας, καθαρίζουσά το συνεχῶς, καὶ ἔχουσα αὐτὸ εἰς σπάργανα ἐλαφρὰ ἢ καθαρὰ πάντοτε. Πολλοὶ συνιθίζουσιν νὰ δίδωσιν εἰς τὰ βρέφη διάφορα καθαρήρια ἱατρικὰ εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν· πολλοὶ ἱατροὶ τὰ διορίζουσιν διὰ νὰ καθαρίσωσι τὰ ἔντερά τῶν ἀπὸ τὸ μηκόνιον. Ταῦτα ὅμως, ἂν δὲν βλέπτωσι, δὲν προσενοῦν καὶ καμμίαν ὠφέλειαν· ἔπειτα, εἶναι καὶ ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη τῆς ἀνατροφῆς· νὰ μὴ συνειθίζεται ὁ στόμαχος τῶν παιδῶν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς γεννήσεως τῶν εἰς τὰ ἱατρικὰ. Τὸ πρῶτον γάλα τῆς μητρὸς εἶναι ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν· ἂς λάβωμεν εἰς παράδειγμα αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη τροφή δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τὴν τῶν βρεφῶν· καὶ ἂν δὲν εὐχαριστῇται τις εἰς τοῦτο, ἂς παρατηρήσῃ τὰ βρέφη τῶν χωρικῶν, τὰ ὁποῖα ἀφίονται εἰς τὴν διάκρισιν τῆς φύσεως.

Περὶ δὲ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον σπαργανοῦνται κοινῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ βρέφη, ὅσα καὶ ἂν εἴπῃ τις κατ' αὐτοῦ, εἶναι ὀλίγα ὡς πρὸς τὴν προσενομένην βλάβην. Μόλις ἐξερχεται τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς, καὶ ἀμέσως βάλλεται εἰς τὰ δεσμὰ ὡς ἄλλος κατάδικος· δεσμεύεται χεῖρας ἢ πόδας μὲ ταινίας δυνατὰς, τυλιττόμενον εἰς σπάργανα τόσον πολλὰ καὶ βαρὺα, ὥστε μόλις δύναται τις νὰ εἴπῃ, βλέπων αὐτὸ, ὅτι εἶναι ὄν ἔμψυχον. Καὶ ταῦτα, εἴτε χημῶν, εἴτε θέρους ὑπάρχη! ‘Ὁ ἄνθρωπος,’ λέγει εἰς τῶν φιλοσόφων, ‘φαίνεται ὅτι δὲν εὐχαριστῇται νὰ ἦναι κατώτερος τοῦ Πλάστος τῶν ὄντων· ἀλλὰ ζητεῖ νὰ φανῇ ἀνώτερος αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο θέλει νὰ κάμῃ τὴν μηλέαν νὰ καρποφορῇ κυδῶνια, καὶ τὴν κυδωνίαν μῆλα.’ Μὴ εὐχαριστούμενος νὰ βλέπῃ τὸν ἄνθρωπον γεννημένον ἐλεύθερον κατὰ τὰ μέλη, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, δεσμεύει αὐτὸν διὰ νὰ μὴ κινήται· ὁ δὲ λόγος εἶναι διὰ νὰ γίνεταί δυνατός! ἔπρεπεν ὅμως νὰ δοκιμάσῃ τις πρῶτον τοῦτο εἰς τὰ ζῶα, ἥγουν,

σκυλάκια, κατὰ, ἢ ἄλλα ὅμοια, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν διαφορὰν.

Τὰ ἐκ τῆς δεσμεύσεως προερχόμενα κακὰ εἶναι ἄπειρα· ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος γίνεται δύσκολος, ἡ ἀδύλως διαπνοὴ ἐμποδίζεται· ἐκ τούτου τὰ ἐξανθήματα, τὰ οἰδήματα εἰς τοὺς ἀδένες, ἡ διάρροια, οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, ἡ ἀτροφία, ὁ μαρasmus, κτλ. Καὶ πολλὰ δὲ μὲτέρες πλακόνουν τὰ ἡγία τῶν διὰ τὴν κατὰ τέχνην δεσμευσιν. Ἐὰν αἱ χεῖρες τῶν παιδῶν ἀφίοντο ἐλεύθεραι, ἢ οὐδὲν ὡς, ἢ σπανίως καὶ δυσκόλως, ἤθελαν συμβαίνειν τὰ τοιαῦτα κακὰ.

Ἐπειδὴ, ὡς εἶπαμεν, ἡ καθαριότης συμβάλει πολὺ εἰς τὴν ὑγίαν τῶν βρεφῶν, ἐπόμενον εἶναι, ὅτι τὰ μετρίως θερμὰ λουτρά γινόμενα ἐνίοτε μὲ ἅπλουν ὕδωρ ἀποκαθίστανται ὄχι ὀλίγον ὠφέλιμα· οὕτως ἀπαλλάττονται τὰ βρέφη ἀπὸ διαφόρων ἀσθενείας, ἢ δὲν πάσχουν δεινῶς εἰς τὴν ὀδοντοφυίαν.

Ἄν πρέπει δὲ νὰ ἀποσιωπήσωμεν ἢ ἐν ἄλλο κακόν, τὸ ὁποῖον προσενοῖται εἰς τὰ βρέφη διὰ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων. Βεβαρυμένη ἡ μήτηρ ἢ ἡ τροφὸς ἀπὸ τὰς συχνὰς φωνὰς ἢ τῆς κλαυθμοῦ τοῦ παιδὸς, τὸ μεθύει ποτὲ μὲν μὲ τὴν θηριακὴν, ποτὲ δὲ μὲ ἄλλα ἀρώματα καὶ μὲ γλυκύσματα μεθυστικά, ἐμπεριέχοντα ὕπνον· πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ὑγίαν καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος ὀλέθριον. Τὰ ναρκωτικά ἀμβλύνουν τὰ νεῦρα, ἀδυνατίζουν τὸν ἐγκέφαλον, καὶ προσενοῦν ἐκ τούτου γενικὴν ἀτονίαν.

Ἀπλὴ λοιπὸν σπαργάνωσις, καθαριότης, καὶ τὸ γάλα τῆς μητρὸς, τακτικῶς διδόμενον, εἶναι τὰ συστατικά τῆς πρώτης ἀνατροφῆς τῶν βρεφῶν.—Π. ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ταύτας καὶ ἄλλας πολλὰς ἀξιολόγους παραγγελίας δίδει ὁ κύριος Ζωντανός· εἰς τὰ περὶ Ἀνατροφῆς Κορασίων πόνημά τε. Εὐχόμεθα δὲ ν' ἀκολουθῶσιν αὐτὰς αἱ Ἑλληνίδες μητέρες μᾶλλον παρὰ τὰς συμβουλὰς γυναικῶν τινῶν, ἀγαθῶν μὲν ἴσως, πλὴν ὄχι βεβαία πολυμαθῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλο δὲν κάμνουν, ὡς λέγει πάλιν ὁ κύριος Ζωντανός, ‘ἐμὴ νὰ χαράττωσι συνεχῶς μὲ τὸν ξυρόν τὴν ἐπιδερμίδα τῶν βρεφῶν, νὰ τὰ κατεμπλαστρόνωσι μὲ διάφορα ἀρωματισμένα ἐμπλαστρα, νὰ τὰ κατατιρανῶσι μὲ διάφορα πυρῶδη φάρμακα, καὶ νὰ τὰ ἀποπέμπωσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.’

ΚΑΛΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΚΟΥ.

ΓΗΡΑΛΕΟΣ τις, ὀνομαζόμενος Γευότης, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Μασσαλίας, ἐπεσφώρευσεν πλοῦτη μεγάλα διὰ τῆς πλέον ἐπιπόνου βιομηχα-